

Sygn. akt VI Ka 362/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 sierpnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Tomasz Skowron

Protokolant Jolanta Kopeć

po rozpoznaniu w dniu 19 sierpnia 2014r.

sprawy **M. M.**

obwinionego z art. 131 pkt 14 ustawy z dnia 16.04.2004 r. o ochronie przyrody

z powodu apelacji, wniesionej przez obrońcę obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Bolesławcu

z dnia 12 maja 2014 r. sygn. akt II W 446/13

zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że uniewinnia obwinionego M. M. od popełniania zarzucanego mu czynu,

kosztami postępowania w sprawie obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt VI Ka 362/14

UZASADNIENIE

M. M. został obwiniony o to, że będąc dzierżawcą stawów hodowlanych położonych w rejonie miejscowości P. i O. gmina O. i gmina W. w miesiącu lipcu 2012 roku dokonywał płoszenia ptaków na terenie stawów hodowlanych przy pomocy armatki hukowej nie mając do tego wymaganego zezwolenia od (...) Dyrekcji Ochrony (...) we W.. Ponadto po otrzymaniu 9 sierpnia 2012 roku decyzji nr (...) (...) (...) zezwalającej na płoszenie wyznaczonych gatunków ptaków znajdujących się na stawach hodowlanych nie przestrzegał warunków i zasad płoszenia ptaków płosząc je nieprawidłowo w sposób prewencyjny jak też poza wyznaczonymi godzinami, to jest o czyn z art. 131 pkt 14 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody.

Sąd Rejonowy w Bolesławcu wyrokiem z dnia 12 maja 2014r. w sprawie sygn. akt II W 446/13:

I. uznał obwinionego M. M. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w części wstępnej wyroku, z tym iż przyjął, że działał on w okresie od lipca 2012 roku do końca września 2012 roku, stanowiącego wykroczenie z art. 131 pkt 14 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2009r., Nr 151, poz. 1220 – tj.) i za to na podstawie art. 131 pkt 14 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody wymierzył mu karę grzywny w wysokości 1.500 (tysiąc pięćset) złotych,

II. na podstawie art. 118 § 1 k.p.s.w. obciążył obwinionego zryczałtowanymi wydatkami postępowania w wysokości 100 (sto) złotych oraz na podstawie art. 3 ust 1 w zw. z art. 21 pkt 2 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r., nr 49, poz. 223 ze zm.) wymierzył mu opłatę w wysokości 150 (sto pięćdziesiąt) złotych.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł obrońca obwinionego. Zaskarżając orzeczenie Sądu I instancji w całości zarzucił:

a) mający wpływ na treść orzeczenia błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia a dotyczący bezpodstawnie przyjętego przez Sąd I instancji sprawstwa obwinionego w zakresie czynu opisanego w zaskarżonym orzeczeniu.

b) mającą wpływ na treść orzeczenia obrazę przepisów postępowania poprzez dokonanie przez Sąd oczywiście błędnej oceny materiału dowodowego, która doprowadziła do bezpodstawnego przyjęcia, że obwiniony dopuścił się czynu wskazanego w zaskarżonym orzeczeniu i tym samym naruszenia art. 7 kpk,

c) mającą wpływ na treść orzeczenia obrazę przepisów postępowania tj. naruszenie art. 5 § 2 kpk, art. 6 kpk i art. 7 kpk, art. 9 § 2 kpk, art. 120 § 2 kpk i art. 376 § 1 i 2 kpk w zw. z art. 8 kpw i art. 80 kpw poprzez bezpodstawne nieuwzględnienie wniosku dowodowego strony o przesłuchanie w charakterze świadka B. K. oraz prowadzenie sprawy w dniu 12 maja 2014r. mimo usprawiedliwionej nieobecności obwinionego i jego obrońcy.

Stawiając powyższe zarzuty obrońca obwinionego M. M. wniósł o:

- zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez uniewinnienie obwinionego od zarzucanego mu czynu,
- ewentualnie uchylene orzeczenia Sądu I instancji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania,
- zasądzenie od Skarbu Państwa na rzecz obwinionego kosztów postępowania, w tym wynagrodzenia obrońcy, według norm przypisanych.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Na wstępie stwierdzić należy, że zaskarżony wyrok jako rażąco niesłuszny podlegał zmianie niezależnie od podniesionych przez skarżącego obrońcę obwinionego w wywiedzionym przezeń środku odwoławczym zarzutów (art. 440 k.p.k.).

Obwiniony M. M. stanął pod zarzutem popełnienia wykroczenia z art. 131 pkt 14 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody. We wniosku o ukaranie złożonego przez Komisariat Policji w N. jako czas działania obwinionego wskazano miesiąc lipiec 2012r. W zaskarżonym wyroku z dnia 12 maja 2014r. Sąd Rejonowy w Bolesławcu przypisał M. M. popełnienie zarzucanego mu wykroczenia w okresie od lipca do końca września 2012r.

Tymczasem pkt 14 do przepisu art. 131 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody został dodany ustawą z dnia 13 lipca 2012r., a obowiązuje od 1 października 2012r. Zatem przepis, którego naruszenie zarzucono obwinionemu M. M. nie obowiązywał w dacie przypisanego mu działania. Należy jeszcze dodać, że zachowania, o którym mowa w dodanym nowelą z dnia 13 lipca 2012r. pkt 14 polegającego na naruszaniu zakazów w stosunku do roślin, zwierząt lub grzybów objętych ochroną gatunkową bez zezwolenia lub wbrew jego warunkom nie przewidywał wcześniej żaden z punktów przepisu art. 131, ani żaden inny przepis ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody.

W tej sytuacji wobec zaistnienia okoliczności z art. 5§1 pkt 2 k.p.o.w. obwinionego M. M. należało uniewinnić od popełnienia przypisanego mu czynu . Kosztami postępowania w sprawie zaś w konsekwencji należało obciążyć Skarb Państwa (art.632 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 109§2 k.p.o.w.)